

[Indenrigsministeren.]

trang ikke mener det helt forsvarligt at aabne for Arbejdsløshedsfonden, før man har et mere omfattende Overblik over, hvad det vil komme til at betyde udgiftsmæssigt, end vi i Øjeblikket har.

Det ærede Medlem henpegede paa Vanskelighederne i Sønderjylland, og jeg ved særdeles vel, at disse Vanskeligheder er betydelige. Derfor har jeg ogsaa medvirket til, at adskillige sønderjydske Kommuner, som trykkedes særlig stærkt af Arbejdsløsheden, har faaet en rigelig Andel i det Beløb, som aarlig uddeles i Henhold til Arbejdsløshedsloven til saadanne Kommuner, hvor Arbejdsløshedens Tryk har været føleligt. I øvrigt vil jeg sige, at jeg allerede inden Udgangen af forrige Aar foretog en Undersøgelse for Grænsekommunernes Vedkommende, idet det blev meddelt mig, at der laa ganske særlig vanskelige Forhold, en Undersøgelse, som førte til, at vel kunde der paapeges Vanskeligheder her og dér i Grænseegnene, men disse havde dog paa ingen Maade den katastrofale Karakter, som man havde angivet i de Referater af Forholdene, der var givet mig, ligesom ogsaa de Muligheder, der var til Stede, f. Eks. for Vej-arbejders Igangsættelse, i ikke ringe Grad begrænsedes ved de Formaal, som disse Veje skulde tjene, og Nødvendigheden af at faa dem endeligt ordnet, inden man skred til disse Anlæg. I øvrigt er selvsagt den betydelige Arbejdsløshed, der findes indenfor Arbejdsmandenes Kreds i de sønderjydske Landsdele, en Konsekvens af de vanskelige økonomiske Forhold i det hele taget i denne Landsdel, som gør, at naar man holder Arbejdspriser oppe, som den vedkommendes Bedrift er ude af Stand til at bære, bliver Arbejdsløshed Konsekvensen.

Det ærede Medlem sagde sluttelig til mig, at der var jo mindst samme Anledning nu til at træffe ekstraordinære Foranstaltninger, som der var i 1921—22, og det forstaar jeg i og for sig godt, at det ærede Medlem kan mene ud fra sit Standpunkt i denne Sag. Jeg maa se anderledes paa det. I 1921—22 laa en stærkt medvirkende Aarsag til Vanskelighederne faktisk udenfor vore Grænser. De sammenbrudte Produktionsomraader, de økonomisk tilintetgjorte Omraader, som producerede til Priser, hvormed der absolut ikke kunde konkurreres, gamle Markeders økonomiske Sammenbrud, uden at nye var kommet i Stedet, alt dette medførte en Arbejdsløshed, som det danske Erhvervsliv og det danske Samfund maatte bære, uden at vi selv var i Stand til at gøre noget væsentligt for at komme ud over

Vanskelighederne. Nu ligger Sagen væsentlig anderledes, nu ligger Vanskelighedernes Aarsag indenfor vore egne Grænser. Vi har i vor Haand at give et væsentligt Bidrag til deres Bortfjernelse, og derfor maa man se paa alle Sider af Erhvervslivet og dets Krav til det offentlige anderledes i disse Tider end i dem, der svandt.

Jeg vil derfor ikke kunne tilraade Genneførelsen af det her foreliggende Ændringsforslag. Men jeg gentager, at saa saare det fornødne Materiale er tilvejebragt — og det vil jo ske i en forholdsvis nær Fremtid —, saa saare man kan have Overblik over de økonomiske Følger af den i Fjor tilvejebragte Ordning af Arbejdsløshedslovgivningen, saa saare man kan blive klar over, hvad der er anvendt gennem Hjælpekasserne, og faa udskilt deraf det, som er Byrder, der følger af Arbejdsløsheden, vil jeg tage det hele Spørgsmaal op til nærmere Undersøgelse og Overvejelse med det Formaal at faa bremset den Vækst i de ordinære Hjælpekasseudgifter, som de senere Aar har udvist! og at faa tilvejebragt, hvis saadanne Tilstande, som vi nu har, fremtidig opretholdes, en Ordning, som muliggør det, jeg har sagt saa mange Gange ved Behandlingen af disse Sager, at man ikke automatisk blot som arbejdsløse faar Adgang til Hjælp, men at man dér, hvor Hjælpen virkelig vil være af Betydning for Opretholdelsen af Værdier, ogsaa kan blive i Stand til under den ene eller den anden Form at yde den, og under dette Arbejde vil jeg naturligvis tage skyldigt Hensyn ogsaa til det Ændringsforslag, som her foreligger.

Ordføreren (Knud Kristensen): Jeg synes, at de Talere, der har anbefalet disse Ændringsforslag, havde en Tilbøjelighed til at gøre Forholdene værre, end de i Virkeligheden er, og det er der ingen Grund til, de er vanskelige nok endda. Naar saaledes det ærede Medlem Hr. Einer Jensen vilde foretage en Beregning over, hvor mange arbejdsløse der var uden Understøttelse, og dér gik ud fra et officielt Tal — jeg tror, det var i Oktober Maaned — og saa sagde, at da var en saa og saa stor Procentdel af de arbejdsløse uden Understøttelse, og deraf sluttede, at i den Uge, hvor Arbejdsløsheden har været størst, nemlig lige efter Nytaar, da alle var enige om, at der var ekstraordinært megen Arbejdsløshed paa Grund af Aarsopgørelserne, maatte et lige saa stort Procenttal være uden Understøttelse, saa synes jeg, det er en Argumentation, der er sat i den Grad paa